

Max Wierts



Staan v.l.n.r. Coen Dekker, Piet Bax, Chris Bax, Guus Hees, Gerard Roodenburg, **Max Wierts**.
Zittend v.l.n.r. Martin Mieras, Dick Onink, Bob Commerell, Evert Sanders, Wim v.d. Loos.

Een van de grootste cricketers bij V.U.C. was Max Wierts. Zijn runs waren nauwelijks in te halen. Hij was de held en het idool van ons jonge cricketers, ondanks dat wij hem in zijn nadagen gekend hebben. Hij stond altijd in de slips (want dan hoefde hij niet ver te lopen...). In zijn cricketbroek maat tent (uitgelegd met een damasten tafellaken). Rammelend met zijn kleingeld in zijn broekzak klonk altijd zijn sonore stem: "Op de tenen heren."

Ook bij de uitwedstrijd bij Sparta 3 op 2 juli 1961 nog gespeeld op het Kasteel(!) speelde regen een rol. Max nam even een time out door een slaapje op een cricketmat onder de tribune te nemen. Toen hij wakker werd kwam ik net langs. "Commerell, haal even glaasje water voor me." Ja, Meneer Wierts ik ren al." Teruggekomen neemt Max een flinke slok enspuugt het onmiddellijk uit. "Gadverdamme Commerell, Rotterdams water, ben je nou helemaal #\$%&." "Neem me niet kwalijk Meneer Wierts", droop ik af.

Strijk en zet na afloop van de wedstrijd onder de douche als Jan Wilts (de latere umpire) vaak als laatste kwam, Max zijn sigaret naar hem toe wierp met de woorden: "Trap eens uit Wilts."

Als jonge jongen was ik bij thuiswedstrijden altijd zeer vroeg aanwezig om alles klaar te zetten. Tot mijn verwondering en verbazing was Max er dan ook altijd. "Nou, de aanvoerder geeft wel het goede voorbeeld", dacht ik toen. Niet wetende dat Max rechtstreeks kwam uit de laatste nachtkroeg in Den Haag, die nog tot het ochtendgloren open was....

Hij was nog niet in de Wondertent of daar schalde het al tegen de pachter Van der Knaap: "Knaap, een koude cola." Na alle jenever een voorbereiding op de wedstrijd.

De foto was de laatste wedstrijd van Max Wierts. In februari van het ijskoude jaar 1963 overleed hij plotseling. Ondanks de halve meter sneeuw waren bij zijn uitvaart honderden mensen. Waaronder bijna alle kroegbazen van Den Haag met (bevroren) tranen in de ogen, ondanks dat ze voor honderden guldens, die nog op de lat stonden, het schip in gingen. Op zijn grafsteen stond: "Voor ons blijf je altijd not out."